

(อม.๓๓)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { อัยการสูงสุด โจทก์
นายประยุทธ์ พวงจำปา จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมา มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลใช้

บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และจำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามลำดับ จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๖ รายการ ได้แก่

๑. บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ซึ่งเป็นคู่สมรส ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท
๒. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง
๓. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง
๔. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง
๕. ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด

Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มี นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้คงค้างกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน บัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหนี้ที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และ ๖. เงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑, ๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลย เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี และขอศาลมีคำสั่งให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้มีการปฏิบัติหรือกระทำการให้ครบถ้วนตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อน เมื่อประธานวุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้วจึงจะส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติข้ามขั้นตอนโดยส่งเรื่องให้แก่อัยการสูงสุดโดยตรงเพื่อให้ฟ้องจำเลยทันที คณะกรรมการ ป.ป.ช.

กระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การออกกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ กระทำไปโดยไม่มีอำนาจ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ศาลมีคำสั่งให้รอไว้วินิจฉัยพร้อมมี คำพิพากษา

พิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ได้จากทางไตสวนและพยานหลักฐานของคู่ความแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารหมาย จ.๘ ต่อมาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๔ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

เอกสารหมาย จ.๙ นอกจากนี้จำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐ จ.๑๒ และ จ.๒๗ ตามลำดับ อีกทั้งเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบการชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากและบัญชีเงินกู้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ของนางธนิภา จำนวน ๓ บัญชี ตามเอกสารหมาย จ.๒๕ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ตามเอกสารหมาย จ.๔๑ และวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารเพิ่มเติมประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) ในส่วนเงินลงทุนของนางธนิภา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามเอกสารหมาย จ.๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๕ รายการ คือ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙

Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มี นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และมีมติเสียงข้างมากกว่า การที่จำเลยไม่แสดงเงินลงทุนของนางธนิภา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ เป็นการจงใจ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง ให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ที่ประชุมจึง มีมติให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง เพื่อขอให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และขอให้ลงโทษทางอาญา

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกตามคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหา ข้อกฎหมาย ฉบับลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลยอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้เป็นการเฉพาะตาม มาตรา ๑๕๘ ประกอบมาตรา ๔๓ การดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งสำนวนคดีให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาเพื่อส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณา การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่อง ฟ้องคดีจำเลยต่ออัยการสูงสุดโดยตรงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการออกกระเบียบคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.

๒๕๖๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ กับยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๓ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ในช่วงเวลาดังกล่าวมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อไปจนกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น และการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งมาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน อันมีลักษณะเป็นการตรวจสอบภายในองค์กร การที่จำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงอยู่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ย่อมมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๘ จึงต้องยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง กำหนดให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลมนั้น เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในมาตรา ๔๒ ที่กำหนดให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อประธานวุฒิสภา โดยให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อตรวจสอบเบื้องต้นก่อนเสนอประธานวุฒิสภาพิจารณา และมาตรา ๔๓ ที่กำหนดให้ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา

ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป จะเห็นได้ว่า มีการแยกกระบวนการตรวจสอบกับกระบวนการดำเนินคดีเป็นคนละขั้นตอนกัน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกระบวนการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๑๕๘ แล้วระบุแยกแยะถึงบุคคลที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา และอีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีลักษณะการแบ่งตามผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการตรวจสอบที่แตกต่างกันชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ บัญญัติอยู่ในหมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ส่วนที่ ๓ การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๑๕๘ บัญญัติอยู่ในหมวด ๙ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นส่วนราชการและมีฐานะเป็นนิติบุคคล รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงานทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๔ อันเป็นการแบ่งแยกส่วนงาน อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ การบริหารงานภายในองค์กร และลำดับชั้นการบังคับบัญชาอย่างเด่นชัด หากจะตีความให้นำหลักเกณฑ์การยื่นและการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ

ป.ป.ช. รวมถึงกระบวนการดำเนินคดีทุกขั้นตอน ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดด้วย กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่บุคคลดังกล่าวยื่นไว้แล้วพบว่ามี การกระทำความผิดเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเพื่อตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินก่อนส่งเรื่องต่อให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดี ก็จะเป็นการใช้อำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินที่ซ้ำซ้อนกันระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๕๘ และประธานวุฒิสภา ตามมาตรา ๔๒ ประกอบกับทางไตสวนยังได้ความจากเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ มีผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ ประกอบด้วย เลขาธิการ ๑ คน รองเลขาธิการ ๖ คน ผู้ช่วยเลขาธิการ ๕ คน ผู้ช่วยเลขาธิการภาค ๑ ถึงภาค ๙ จำนวน ๙ คน ผู้เชี่ยวชาญ ๔ คน ผู้อำนวยการ/ผู้อำนวยการยุติธรรม ๙๗ คน พนักงานไตสวน ๑๖๒ คน ผู้ช่วยพนักงานไตสวน ๗๑๒ คน และเจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน ๓๔๑ คน รวมทั้งสิ้น ๑,๓๓๗ คน ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๔/๐๐๐๓ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๖ ซึ่งหากจะมีการส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลจำนวนมากเหล่านี้ทุกราย ย่อมไม่สอดคล้องกับ

บทบัญญัติของกฎหมาย ส่วนที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง บัญญัติให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง โดยอนุโลม เมื่อพิจารณาประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายที่มีลักษณะให้มีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกับอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีแล้ว คำว่า “โดยอนุโลม” เป็นเพียงการบัญญัติให้นำกระบวนการดำเนินคดีที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาใช้บังคับในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน มิใช่ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้ในกรณีนี้ทั้งหมด เมื่อจำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง จำเลยย่อมไม่อยู่ภายใต้อำนาจการตรวจสอบการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินโดยประธานวุฒิสภา คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่จำเป็นต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเพื่อพิจารณาก่อนส่งให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีอีก ส่วนที่จำเลยอ้างว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบและประกาศขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๔๓ นั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีดังวินิจฉัยแล้ว การที่

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๓ กำหนดให้กรณีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นบัญชีในตำแหน่งตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป และพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินเอง และข้อ ๓๕ กำหนดให้กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ยื่นบัญชีจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นแล้ว ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นการออกระเบียบและประกาศรองรับให้สอดคล้องสัมพันธ์กับบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องเป็นคดีนี้จึงชอบแล้ว

ส่วนที่จำเลยให้การว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยไม่ชอบกระทำการผิดขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสาร โดยอ้างถึงกรณีที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือแจ้งเบาะแสว่า นางธนิภา พวงจำปา ภริยาจำเลยต้องสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินโดยมีการทำธุรกรรมทั้งในและต่างประเทศในช่วงปี ๒๕๕๕ ถึง ปี ๒๕๕๙ อันเป็นการนำข้อเท็จจริงที่ไม่ผ่านกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายเข้ามาเพื่อดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกกับจำเลยนอกจากนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังได้พิจารณาเห็นชอบตามที่สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและ

รัฐวิสาหกิจเสนอว่าจำเลยมิได้แสดงบัญชีเงินฝากของนางธนิภา ๗ บัญชี และบัตรเครดิต ๔ บัญชี แล้วมีมติให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนี้ โดยไม่ได้มีการสอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง ทั้งที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งแรกตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ และยื่นบันทึกชี้แจงรายงานแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ไว้ก่อนแล้วด้วยตนเอง การดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมิได้เกิดจากการตรวจสอบตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกทั้งเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอ้างถึง ก็มีข้อพิรุธสงสัยถึงความมีอยู่จริงและความถูกต้องของเอกสาร เพราะไม่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งแต่แรก อีกทั้งการตรวจสอบบัญชีธนาคารต่าง ๆ ของนางธนิภาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นการตรวจสอบย้อนหลังซึ่งไม่มีกฎหมายกำหนดให้สามารถดำเนินการได้ จึงเป็นการตรวจสอบโดยมิชอบ การตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของจำเลย นางธนิภา และผู้ที่เกี่ยวข้องก็ไม่ได้มีการขอมติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ นั้น เห็นว่า ในการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องโทษ มาตรา

๓๗/๒ ซึ่งนำมาใช้บังคับกับการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยอนุโลมตามมาตรา ๔๒ ยังบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นได้ โดยให้กระทำได้ต่อเมื่อมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ทั้งยังให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อีกด้วย การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับทรัพย์สินของนางธนิภาภายหลังจากที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว เนื่องจากได้รับหนังสือแจ้งเบาะแสจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและได้รับข้อมูลจากสำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจว่านางธนิภาต้องสงสัยเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน อันนำมาสู่การแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนี้ ย่อมถือได้ว่าเป็นกรณีมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบภายหลังจากที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น รวมถึงมีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ แม้ต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จะ

ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้เดิมก็ยังถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงถือเป็นการดำเนินการโดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ และ มาตรา ๑๙๔ วรรคสอง นอกจากนี้ มาตรา ๔ ยังได้ให้คำจำกัดความของการไต่สวนว่าหมายถึง การแสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ทั้งมาตรา ๓๘ ยังได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตรวจสอบหรือไต่สวนเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใด และมาตรา ๖๗ วรรคสาม บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอื่นได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ ส่วนที่จำเลยโต้แย้งว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลยกรณีเข้ารับตำแหน่งโดยรวบรัด ไม่ได้ไต่สวนให้ได้ความถึงเจตนาของจำเลยและไม่ได้สอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลยก่อน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และ มาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง นั้น ทางไต่สวนได้ความว่า ภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เห็นชอบให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยกรณีไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ๘ รายการ กับได้เห็นชอบให้ขยายระยะเวลาส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมตามที่จำเลยร้องขอ และมอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนพิจารณาขยายระยะเวลาชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาหากมีการขอ ตามเอกสารหมาย จ.๒๔ แล้ว ต่อมาจำเลยได้ยื่นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมและขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาออกไปจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาคำชี้แจงและการขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอแจ้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินรายการเงินฝากของคู่สมรสเพิ่มเติม ๓ บัญชี และฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาครั้งที่ ๒ เนื่องจากติดอบรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งตรงกับวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มารับทราบข้อกล่าวหา และมีกำหนดเดินทางไปต่างประเทศ ระหว่างวันที่ ๗ ถึง ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงจำเลยแจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีกำหนดพิจารณาเรื่องการขอความเป็นธรรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ผลเป็นประการใดให้จำเลยไปพบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนในวันดังกล่าวเวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา ตามเอกสารหมาย จ.๒๔ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า คำชี้แจงเพิ่มเติมของจำเลยไม่มีข้อเท็จจริงหรือข้อมูลใหม่ที่จะเป็นเหตุให้ยุติการแจ้งข้อกล่าวหา และให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินต่อไป แต่ในวันดังกล่าวจำเลยไม่มาพบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามนัดในหนังสือแจ้ง ตามเอกสารหมาย จ.๓๐ แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้โอกาสจำเลยในการยื่นเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจง ชี้แจงข้อเท็จจริงใหม่เพิ่มเติม และพิจารณาเรื่องที่จำเลย

ร้องขอความเป็นธรรมแล้ว รวมถึงอนุญาตให้จำเลยเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาถึง ๒ ครั้ง และนัดจำเลยให้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่จำเลยไม่ไปพบ ทั้งพยานหลักฐานของจำเลยก็ไม่เพียงพอที่จะเป็นเหตุให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณายุติการแจ้งข้อกล่าวหา การไต่สวนและตรวจสอบทรัพย์สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมิได้เป็นการดำเนินการอย่างรวบรัดดังที่จำเลยกล่าวอ้างแต่อย่างใด ถือได้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้โอกาสจำเลยแก้ข้อกล่าวหาพอสมควรแล้ว ดังนั้น การมีมติให้ไต่สวน การดำเนินการไต่สวน การแจ้งข้อกล่าวหา การตรวจสอบข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ดำเนินการมาจึงชอบด้วยกฎหมาย โจทก์มีอำนาจฟ้อง ข้ออ้างของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามฟ้องหรือไม่ เนื่องจากมีทรัพย์สินและหนี้สินหลายรายการ จึงเห็นควรวินิจฉัยตามกลุ่มของทรัพย์สินและหนี้สินเป็นลำดับไป สำหรับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่ ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา คู่สมรสจำเลย มียอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การว่า บัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวผูกคู่กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ซึ่งจำเลยได้แสดงในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว โดยมีเงื่อนไขว่า หากมีการสั่งจ่ายเช็คจากบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเป็นจำนวนเงินเท่าใด ธนาคารจะตัดยอดเงินดังกล่าวจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์โดยอัตโนมัติ รายการเคลื่อนไหวทั้งสองบัญชีจึงเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เงินที่ผ่านบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทั้งหมดตัดยอดหรือโอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์

มีรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีอย่างเดียวกัน การที่ไม่ได้แจ้งบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเกิดจากความเข้าใจของนางธนิภาว่าไม่มีจำนวนเงินคงเหลือเป็นการเข้าใจที่คลาดเคลื่อน องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า ทางใต้สวนได้ความจากนางสาววิไลรัตน์ ลิมดำเนิน ผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ว่า นางธนิภาเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทออมทรัพย์ เลขที่ ๗๕๘-๒-๐๑๔๔๓-๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ ต่อมานางธนิภาเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่ ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ มีการยื่นคำขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวันไว้กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ดังกล่าว ให้ธนาคารหัก และ/หรือ โอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าว และต้องมีเงินฝากในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันขั้นต่ำ ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อสำรองในการสั่งจ่ายเช็ค เมื่อลูกค้าสั่งจ่ายเช็คธนาคารจะตัดเงินที่มีอยู่ในบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ลูกค้าสามารถฝากหรือโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันได้ ในกรณีที่มีการสั่งจ่ายเช็คแต่เงินในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันไม่เพียงพอ ธนาคารจะโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ผูกไว้มายังบัญชีเงินฝากกระแสรายวันโดยอัตโนมัติ ทั้งยังได้ความจากนางธนิภาด้วยว่า เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวมา กว่า ๑๐ ปี แล้ว ธนาคารไม่ได้ส่งรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันให้แก่นางธนิภา เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ นางธนิภาเดินทางไปยังธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า เพื่อตรวจสอบบัญชีเงินฝากที่มีชื่อนางธนิภาและพบกับนางสาวพิชานัน กิจจานุกิจ ผู้ช่วยผู้จัดการธนาคาร แต่นางสาวพิชานันก็ไม่ได้แจ้งให้ทราบถึงบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน จำเลยไม่ได้เดินทางไปด้วย และไม่เคยไป หรือเข้ามายุ่งเกี่ยวแต่อย่างใด เหตุที่ไม่ได้แสดงบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวเพราะเชื่อโดยสุจริตว่า รายการเคลื่อนไหวที่มีการเรียก

เก็บเงินตามเช็คผ่านบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทุกรายการ ธนาคารจะหักหรือโอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์โดยอัตโนมัติ ไม่มีจำนวนยอดคงเหลือ และไม่มีการทำธุรกรรมในวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน นางธนิภาแจ้งให้จำเลยทราบเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ดังกล่าวซึ่งจำเลยได้แสดงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ดังนี้ เมื่อนางธนิภามีคำขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเข้ากับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ทั้งรายการเดินบัญชีเงินฝากทั้งสองบัญชีดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ปรากฏว่าเงินที่โอนเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทุกรายการถูกโอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เพื่อชำระหนี้ตามเช็คเท่านั้น โดยยอดเงินฝากเข้าและถอนออกเป็นจำนวนเดียวกันทุกจำนวน เว้นแต่เพียงรายการถอนเงินออกเพื่อชำระค่าธรรมเนียมให้แก่ธนาคารเท่านั้น ยอดเงินที่เคลื่อนไหวในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทุกรายการจึงปรากฏอยู่ในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ได้ผูกกันไว้ บัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวจึงเปิดขึ้นเพื่อความสะดวกในการทำธุรกรรมทางการเงิน และให้สิทธิธนาคารที่จะโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เพื่อปรับยอดในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันได้โดยที่นางธนิภาไม่ต้องดำเนินการใด ๆ นอกจากนี้บัญชีดังกล่าวเปิดมาเป็นระยะเวลาเกือบ ๑๐ ปี ก่อนที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งเป็นการเปิดบัญชีเพื่อทำธุรกรรมของกิจการภายในหมู่พี่น้องของนางธนิภาเอง โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ทั้งยอดเงินในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันก็มีเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับยอดเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก และจำเลยแสดงบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว อาจทำให้นางธนิภาไม่ได้แจ้งให้จำเลยทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เป็นเหตุให้จำเลยไม่ทราบจึงไม่ได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือ

หนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งไม่ปรากฏมูลเหตุที่จำเลยต้องปกปิดไม่แสดงรายการ
ธุรกรรมการเงินในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า จำเลยมีเจตนา
ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินในส่วนนี้

สำหรับเงินลงทุนของนางธนิภา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน
๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม
๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การว่า นางธนิภาโอนหุ้นดังกล่าวให้แก่นายธนกร นันท์ น้องชาย
เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ภายหลังจำเลยทราบข้อกล่าวหาจึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า
เป็นข้อบกพร่องในการนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นซึ่งมีการนับรายชื่อผู้ถือหุ้นผิดพลาด เป็นเรื่องของ
การจัดทำเอกสาร นอกจากนี้จำเลยยังตรวจสอบพบว่าในปี ๒๕๕๔ มีการยื่นบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น
เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ไม่มีชื่อนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง แต่ในการนำส่ง
เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ กลับมีชื่อนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้นอีก โดยที่นางธนิภาไม่ทราบข้อเท็จจริง
การที่นาง ธนิภามีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในการนำส่งวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ ตุลาคม
๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๑) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๒) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ และวันที่
๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ เกิดจากความผิดพลาดทางธุรการ ไม่มีเหตุผลที่นางธนิภาจะกลับเข้าไปถือหุ้นอีก
เพราะผลประกอบการของบริษัทดังกล่าวขาดทุนมาโดยตลอดไม่ได้รับเงินปันผล หยุดดำเนินงานมา
หลายปี และมูลค่าหุ้นเท่ากับศูนย์บาท องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า แม้ตามสำเนาบัญชี
รายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ และที่ ๒
ซึ่งเป็นเวลาก่อนจำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง มีรายชื่อ
ผู้ถือหุ้น ๕ คน คือ นายมณฑล นันท์ นายวัชรินทร์ สุทธิประภา นายธกฤษณ์ พรหมเดชะ

เด็กหญิงเมษา เจน สิริดำรงพันธุ์ รวมทั้งนางธนิภา ซึ่งระบุจำนวนหุ้นและหมายเลขใบหุ้นเหมือนกัน ทุกครั้ง แต่ตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๘ มีรายชื่อผู้ถือหุ้น ๖ คน คือ นายธนกร นายประจวบ นันท์ พลตำรวจเอก สมจิตต์ นันท์ นายวัชรินทร์ นายชกฤษณ์ และเด็กหญิงเมษา เจน ระบุจำนวนหุ้นและหมายเลขใบหุ้น เหมือนกันทุกครั้ง โดยไม่ปรากฏชื่อของนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้น สอดคล้องกับที่จำเลยอ้างว่านางธนิภา โอนหุ้นคืนให้นายธนกรแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ส่วนสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ยื่นในปี ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ สำหรับรอบบัญชีวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ กลับมาปรากฏชื่อนางธนิภาถือหุ้น ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนมูลค่าหุ้น หุ้นละ ๑๐๐ บาท รวมมูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท อีก ซึ่งขณะนั้นบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ยังไม่มีการเลิกกิจการก็ตาม แต่ได้ความจากคำเบิกความของนายมนทล นายธนกร และนายชกฤษณ์ ทำนองเดียวกันว่า บริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ไม่ได้ดำเนินกิจการมาหลายปี ผลประกอบการของบริษัทขาดทุนมา โดยตลอด ไม่มีการจ่ายเงินปันผล สอดคล้องกับรายงานของผู้สอบบัญชีเสนอต่อผู้บริหารของบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ประกอบงบกำไรขาดทุน ตามสำเนางบแสดงฐานะการเงินของบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด เอกสารหมาย จ.๕๑ ว่า ในปี ๒๕๖๑ บริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด มีหนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียน และมีผลขาดทุนเกินทุนเป็นจำนวนมาก ทั้ง ไม่ปรากฏว่านางธนิภาเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินกิจการหรือได้รับผลประโยชน์ในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด อย่างไร จึงไม่มีเหตุให้นางธนิภากลับเข้าเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าว อีก นอกจากนี้ การนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) เป็นหน้าที่ของกรรมการผู้มีอำนาจเป็น

ผู้ดำเนินการ นางธนิภา มีชื่อเป็นเพียงผู้ถือหุ้น ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำเอกสาร การตรวจสอบ รายชื่อผู้ถือหุ้น และการยื่นบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนและบริษัท อาจทำให้นางธนิภาเข้าใจว่า นางธนิภาไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด แล้ว จึงไม่ได้แจ้งให้จำเลยทราบ ทั้งหุ้นดังกล่าวเป็นของบริษัทซึ่งเป็นกิจการในหมู่พี่น้องของนางธนิภาที่มีมานานแล้ว โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจ ในหมู่พี่น้องของนางธนิภา และในขณะที่จำเลยมีหน้าที่บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง บริษัทดังกล่าวก็ไม่ได้ประกอบกิจการ มีผลขาดทุน ไม่มีการจ่ายเงินปันผลไม่มีมูลเหตุให้จำเลยต้องปกปิดการเป็นผู้ถือหุ้นของนางธนิภา จึงเชื่อว่าจำเลยไม่ทราบถึงการเป็นผู้ถือหุ้นของนางธนิภาในบริษัทดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า จำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินในส่วนนี้

สำหรับบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ประเภทออมทรัพย์ (Deposit Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ประเภท ออมทรัพย์ (Deposit Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง และห้องชุดเลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีชื่อนางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้ค้ำกับธนาคารบัญชีเงินกู้ (Loan Account) เลขที่ ๐๘๐๗-

๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง นั้น เห็นควรวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน จำเลยให้การว่า นางธนิภาเพียงแต่ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแทนนายโรเบิร์ต ลี (Mr.Robert Man Fa Li) นางธนิภาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited นายโรเบิร์ตเป็นผู้ผ่อนชำระเงินกู้ ขณะที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จำเลยเข้าใจโดยสุจริตว่า นางธนิภาโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดและปิดบัญชีตามคำฟ้องแล้ว จำเลยเพิ่งทราบจากนางธนิภาหลังจากยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไปแล้วว่า ยังไม่สามารถไถ่ถอนจำนองและปิดบัญชีได้ จำเลยจึงมีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ ทางใต้สวนไต้ความจากนายพิริยเทพ หอมหวล ผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เบิกความยืนยันว่า นายพิริยเทพได้รับแจ้งจากนายธนกร นันที ซึ่งเป็นเจ้าของร้านอาหารไทยในกรุงลอนดอนว่า นางธนิภาต้องการกู้เงินจากธนาคาร ต่อมานางธนิภาโทรศัพท์ติดต่อนายพิริยเทพ แจ้งว่าต้องการกู้เงินเพื่อนำไปซื้อห้องชุดปล่อยให้เช่า หลังจากนั้นธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในประเทศไทยมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ธนาคารนำเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้นางธนิภากรอกข้อมูลตามแบบฟอร์มของธนาคารเพื่อใช้ในการขอกู้เงิน เป็นการขอกู้เงินในรูปแบบ Buy to Let คือ การกู้เงินเพื่อนำไปซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อปล่อยเช่าโดยนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ถือเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่ง ซึ่งธนาคารต้องประเมินหลักทรัพย์ที่นำมาค้ำประกันเงินกู้ว่ามีศักยภาพในการนำไปปล่อยเช่าเพื่อนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ได้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งมูลค่าหลักทรัพย์ ห้องชุดที่นางธนิภาจะซื้อเป็นอสังหาริมทรัพย์ใหม่ อยู่ในทำเลดีเพื่อก่อสร้างเสร็จ ธนาคารจึงพิจารณาปล่อยกู้ ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง จากยอดซื้อ ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ห้องชุดดังกล่าวได้รับการประเมินว่า

สามารถปล่อยเช่าได้ในราคาประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ต่อปี ธนากรยังประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ คือ นางธนิภา ซึ่งส่งเอกสารแสดงว่านางธนิภามีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ที่นางธนิภาเป็นกรรมการและได้รับเงินปันผล กับเอกสารรับรองสถานะทางการเงินที่ออกโดยธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ของบริษัท Global Palm Oil Co.,Ltd. ในประเทศไทย ซึ่งนางธนิภาเป็นกรรมการผู้จัดการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๖ และ จ.๖๗ ในการนี้นางธนิภาได้เปิดบัญชีกับธนาคารเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เพื่อใช้ในการชำระหนี้เงินกู้แก่ธนาคาร นางธนิภาเบิกถอนเงินกู้ทั้งจำนวนเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ในส่วนห้องชุดดังกล่าวนางธนิภาทำการซื้อและกรรมสิทธิ์ถูกโอนมายังนางธนิภาในวันเดียวกัน โดยมีการจดทะเบียนจำนองไว้กับธนาคาร และปรากฏชื่อบริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับนางธนิภาเป็นผู้ริเริ่มซื้อห้องชุดดังกล่าว และก่อนการขอกู้เงินจากธนาคารมีการชำระเงินดาวน์ค่าห้องชุดจำนวน ๔ ครั้ง เป็นเงินรวม ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๘ และ จ.๖๙ ซึ่งนายพีรียเทพเชื่อว่าเป็นเงินของนางธนิภา ต่อมานางธนิภาโทรศัพท์แจ้งนายพีรียเทพว่าทำสัญญาขายห้องชุดแก่นายโรเบิร์ตแล้ว นายพีรียเทพจึงแจ้งให้นางธนิภาทราบถึงวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องและธนาคารไม่รับรู้และไม่ยอมรับเรื่องดังกล่าว แต่ต่อมานางธนิภายังคงมีหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงธนาคารแจ้งเรื่องการขายห้องชุดดังกล่าวแก่นายโรเบิร์ต ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๖ และ จ.๗๗ หนังสือดังกล่าวนายโรเบิร์ตเป็นผู้นำมามอบให้ภายหลังจากวันที่ลงในหนังสือแล้ว ๒ ถึง ๓ เดือน ต่อมาธนาคารจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ยืนยันว่านางธนิภายังเป็นลูกหนี้ของธนาคารและห้องชุดดังกล่าวยังเป็นหลักประกันตามกฎหมาย ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ และ จ.๘๑ ภายหลังจากนางธนิภามีหนังสือแจ้งธนาคารขอยกเลิกการซื้อขายห้องชุดโดยยอมรับว่ายังเป็น

ลูกหนี้ตามสัญญาอยู่กับธนาคารอยู่ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ และ จ.๘๓ ต่อมานางธนิกามีหนังสือแจ้งธนาคารว่าประสงค์จะขายห้องชุดและโฉนดจอง โดยแจ้งล่วงหน้าประมาณ ๒ เดือน ก่อนทำสัญญาขายห้องชุด นางธนิกาโฉนดจองและปิดบัญชีเงินกู้เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ และปิดบัญชีที่เหลือทั้งหมดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ นอกจากนี้ยังได้ความจากนางสาวเกษมาภรณ์ เจริญกุล ผู้อำนวยการฝ่ายอำนวยการสาขาต่างประเทศ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ว่า ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ต้องการให้นางธนิกายืนยันตัวตนนางสาวเกษมาภรณ์ได้รับมอบหมายจากธนาคารให้นำสำเนาหนังสือเดินทางมาให้นางธนิกาลงชื่อรับรอง และขอรับสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านจากนางธนิกาโดยให้ลงลายมือชื่อรับรองเอกสารดังกล่าวต่อหน้านางสาวเกษมาภรณ์ เมื่อตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารทั้งหมดแล้ว จึงส่งไปยังธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เห็นว่า ทางใต้สวนได้ความจากนายพีรียเทพ เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ว่า นางธนิกาเป็นผู้ติดต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ด้วยตนเอง ตั้งแต่การขอกู้ยืมเงินการแจ้งเรื่องการขายห้องชุดให้นายโรเบิร์ต จนกระทั่งการแจ้งปิดบัญชีและโฉนดจอง นางธนิกาเป็นผู้ทำสัญญาในฐานะผู้กู้ เพื่อซื้อห้องชุดและเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว โดยไม่ได้ระบุว่า มีผู้ใดร่วมลงทุนด้วย อีกทั้งการขอกู้ยืมนางธนิกาส่งมอบหลักฐานแสดงสถานะทางการเงินของตนเองเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคำขอกู้ยืม ระบุว่านางธนิกาเป็นเจ้าของและได้รับเงินปันผลจากบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ โดยนายโรเบิร์ต ในฐานะผู้จัดการบริษัท Mega City Holdings Limited มีเอกสารรับรองต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ระบุว่า บริษัท Mega City Holdings Limited ได้จ่ายเงินปันผลให้นางธนิกาซึ่งมีฐานะเป็น

รักษาการประธานของบริษัท Mega City Holdings Limited เป็นจำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ สอดคล้องกับที่นางธนิการะบุในเอกสารประกอบการขอกู้เงินต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนดังกล่าว นายโรเบิร์ตถูกระบุให้เป็นเพียงผู้ประสานงานเนื่องจากสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี และลงนามในฐานะพยานในสัญญาเท่านั้น ไม่ปรากฏว่านายโรเบิร์ตเป็นผู้ร่วมลงทุน ผู้กู้ร่วม ผู้ค้ำประกันเงินกู้ หรือมีอำนาจในการบริหารบัญชีเงินกู้หรือบัญชีเงินฝากของนางธนิกาแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังได้ความจากนายพิริยเทพว่า ในการยืนยันสถานะทางการเงินของบริษัทดังกล่าวประกอบการพิจารณาสินเชื่อ นางธนิกาส่งเอกสารที่นางธนิกาจ้างบริษัท Mourant Ozannes ให้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อแสดงสถานะทางการเงินของบริษัท Mega City Holdings Limited ด้วย และนางธนิกายื่นเอกสารประกอบการขอกู้เงินระบุว่า นางธนิกาเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited มีการเปิดบัญชีกับธนาคาร Hongkong and Shanghai Banking Corporation (HSBC) และมีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งสอดคล้องกับที่นายพิริยเทพเบิกความว่า โดยหลักผู้ค้ำประกันต้องมีความเกี่ยวข้องกับผู้กู้ แต่นางธนิกาลับเบิกความว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited คำเบิกความของนางธนิกาจึงขัดแย้งกับเอกสารที่ยื่นประกอบการขอกู้ ทั้งการที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน อนุมัติให้บริษัท Mega City Holdings Limited เข้าเป็นผู้ค้ำประกันการกู้เงินของนางธนิกาได้ แสดงให้เห็นว่าบริษัท Mega City Holdings Limited มีสถานะทางการเงินที่น่าเชื่อถือ จึงขัดแย้งกับข้ออ้างของจำเลยที่ว่า นายโรเบิร์ตเคยขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนในนามของบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว แต่ธนาคารปฏิเสธการขอกู้ เนื่องจากไม่มีความน่าเชื่อถือ ดังนั้น การชี้แจง

และคำเบิกความของนายโรเบิร์ตที่ว่า นายโรเบิร์ตเป็นเจ้าของและผู้ถือหุ้นเพียงคนเดียวของบริษัท Mega City Holdings Limited นางธนิภาไม่เกี่ยวข้องกับบริษัท และไม่เคยได้รับเงินปันผลหรือประโยชน์ตอบแทนจากบริษัท และบริษัท Mega City holdings Limited เคยยื่นคำขอกู้ยืมเงินจาก ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน แต่ธนาคารปฏิเสธคำขอ เนื่องจากบริษัทไม่มีความน่าเชื่อถือเพียงพอ ตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ เอกสารหมายเลข ๗๖ จ.๙๗ และ ล.๓๔ ล้วนขัดแย้งกับเอกสารที่นางธนิภาและนายโรเบิร์ตเคยยื่นขอสินเชื่อไว้กับ ธนาคารดังกล่าวข้างต้น ยิ่งไปกว่านั้นยังได้ความจากนายพิริยเทพว่า นายโรเบิร์ตไม่ได้เป็นลูกค้าของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และไม่เคยยื่นขอกู้เงินกับธนาคารมาก่อน คำเบิกความของนายโรเบิร์ตจึงเป็นคำเบิกความแต่เพียงลอย ๆ ทั้งยังเป็นการชี้แจงหลังจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดแก่จำเลยแล้ว อาจเป็นไปเพื่อช่วยเหลือจำเลยและนางธนิภา จึงมีน้ำหนักให้รับฟังน้อย เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ของนางธนิภาที่ยื่นเอกสารประกอบการขอกู้เงินต่อ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ระบุว่า นางธนิภาเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited และมีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited เช่นเดียวกับบริษัท Global Palm Oil Co., Ltd ซึ่งมีนางธนิภาเป็นกรรมการผู้จัดการ ประกอบกับพยานหลักฐานอื่น ดังวินิจฉัยข้างต้นแล้ว จึงเชื่อว่านางธนิภาเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited ด้วย เช่นเดียวกัน ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นางธนิภาเป็นผู้ริเริ่มติดต่อขอกู้ยืมเงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และเปิดบัญชีประเภทเงินฝากกระแสรายวัน Current Account เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา บัญชีประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา และบัญชีประเภท Deposit-Call เลขที่

บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ด้วยตนเอง ส่วนการชำระเงินค่าห้องชุดที่จำเลยอ้างว่านายโรเบิร์ตเป็นผู้ชำระ นางธนิภาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการชำระเงินด้วยนั้น ได้ความจากนายพิริยเทพซึ่งให้การสอดคล้องกับคำเบิกความของนายธกฤษณ์ว่า นายธกฤษณ์เป็นผู้ริเริ่มจองห้องชุดดังกล่าวในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited และเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้งสี่งวด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited นายธกฤษณ์ยังเบิกความด้วยว่า นายโรเบิร์ตประสงค์จะขอเข้าร่วมลงทุนกับนายธกฤษณ์ แต่นายโรเบิร์ตร่วมลงทุนเพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น หลังจากที่นายธกฤษณ์ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวไปแล้ว เมื่อถึงเวลาที่ต้องโอนกรรมสิทธิ์ของห้องชุด นายธกฤษณ์ไม่สามารถหาเงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดได้ และเมื่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ปฏิเสธการกู้เงินของนายโรเบิร์ต นายธกฤษณ์จึงแนะนำให้นายโรเบิร์ตรู้จักกับนางธนิภาเพื่อขอให้ช่วยกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวให้แทนนายธกฤษณ์ ซึ่งขัดแย้งกับเอกสารหมายเลข ๓๔ ข้อ ๕ ที่นายโรเบิร์ตมีหนังสือชี้แจงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าเมื่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ปฏิเสธไม่ปล่อยเงินกู้ให้แก่บริษัท Mega City Holdings Limited นายโรเบิร์ตจึงปรึกษากับนายธกฤษณ์ หาให้นายธกฤษณ์เป็นผู้ริเริ่มแนะนำให้นายโรเบิร์ตรู้จักกับนางธนิภา นอกจากนี้ยังได้ความว่า นายธกฤษณ์รู้จักคุ้นเคยกับครอบครัวของนางธนิภามากกว่า ๑๐ ปี แล้ว หากเป็นเช่นนั้นนายธกฤษณ์ซึ่งมีความสนิทสนมกับนางธนิภายาวนาน ก็น่าจะเป็นผู้ขอความช่วยเหลือจากนางธนิภาให้ช่วยกู้เงินเพื่อนำมาชำระค่าซื้อห้องชุดแทนนายธกฤษณ์ ไม่จำเป็นต้องแนะนำนายโรเบิร์ตซึ่งมีส่วนร่วมลงทุนในการจองห้องชุดดังกล่าวเพียงร้อยละ

๑๐ ให้รู้จักนางธนิกาเพื่อขอให้ช่วยกู้เงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวแทนนายธกฤษณ์แต่อย่างใด และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าบริษัท Falcon Energy International Limited สามารถชำระเงิน ค่าจองห้องชุดดังกล่าวได้เป็นเงินถึง ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และไม่มีประวัติความไม่น่าเชื่อถือทางการเงิน นายธกฤษณ์ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ในฐานะผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวก็ย่อมที่จะเป็นผู้ขอกู้เงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ได้เองตั้งแต่ต้น มิใช่ให้นายโรเบิร์ตในนามบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งเป็นผู้ร่วมลงทุนด้วยเพียงร้อยละ ๑๐ และไม่มี ความน่าเชื่อถือทางการเงิน เป็นผู้มายื่นขอกู้เงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน จนต้องมาขอความช่วยเหลือจากนางธนิกา ทั้งที่นางธนิกาก็เพิ่งรู้จักกับนายโรเบิร์ต ไม่น่าที่จะมีความไว้วางใจถึงขนาดยอมช่วยกู้เงินจากธนาคารในจำนวนเงินสูงถึง ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง การกระทำของนางธนิกาจึงเป็นเรื่องที่ผิดปกติวิสัย และเมื่อพิจารณาประกอบกับพฤติการณ์ของนายธกฤษณ์ภายหลังจากที่ได้แนะนำนายโรเบิร์ตให้รู้จักกับนางธนิกาแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่านายธกฤษณ์จะได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับห้องชุดดังกล่าวอีกทั้ง ๆ ที่นายธกฤษณ์ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวเป็นเงินจำนวนมากถึง ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง การกระทำของนายธกฤษณ์ นายโรเบิร์ต และนางธนิกาจึงไม่สมเหตุสมผล นอกจากนี้เมื่อตามคำเบิกความของนายธกฤษณ์ปรากฏว่า บริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวจำนวน ๔ งวด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง แต่กลับปรากฏว่าเมื่อนางธนิกายื่นขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว นางธนิกาได้อ้างสิทธิในเงินค่าจองห้องชุด หาใช่บริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งเป็นผู้ชำระเงินค่าจอง

ห้องชุดดังกล่าวเป็นผู้อ้างสิทธิแต่อย่างใดไม่ ซึ่งตามคำเบิกความของนายพิริยเทพที่เชื่อว่าเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวชำระโดยนางธนิภา ดังนั้น การที่นางธนิภาอ้างสิทธิเข้ารับเอาประโยชน์จากเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวซึ่งบริษัท Falcon Energy International Limited ได้ชำระไปแล้วจำนวน ๔ งวดเป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง โดยไม่ปรากฏว่านายธกฤษณ์หรือบริษัท Falcon Energy International Limited หรือนายโรเบิร์ต มีหนังสือโอนสิทธิในเงินค่าจองห้องชุดให้แก่นางธนิภาเชื่อว่านางธนิภาเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้งสิ่งของตัวเอง หาใช่ นายธกฤษณ์หรือบริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุด ส่วนที่จำเลยอ้างพยานเอกสารและหลักฐานการเคลื่อนไหวทางบัญชี การผ่อนชำระในแต่ละงวด เพื่อยืนยันว่าเงินที่ผ่อนชำระในแต่ละงวดไม่ใช่เงินของนางธนิภา แต่เป็นของนายโรเบิร์ต ก็ปรากฏข้อเท็จจริงตามสำเนารายการเดินบัญชีเงินฝากเอกสารหมายเลข จ.๙๒ และ จ.๙๓ ว่า นายโรเบิร์ตนำเงินเข้าบัญชีเพื่อชำระหนี้เงินกู้ดังกล่าวเพียงบางส่วน ซึ่งเมื่อเทียบกับจำนวนเงินกู้ทั้งหมดแล้วถือว่าเป็นจำนวนไม่มากนัก อีกทั้งในบัญชีดังกล่าวยังมีบุคคลต่าง ๆ นำเงินเข้าฝากอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งรวมถึงนางธนิภาที่โอนเงินเข้าบัญชีเป็นเงินถึง ๑๓๖,๘๖๕.๙๑ ปอนด์สเตอร์ลิง ข้ออ้างของจำเลยที่ว่านายโรเบิร์ต และบริษัท Mega City Holdings Limited เป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าห้องชุดแต่เพียงผู้เดียวจึงยังไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ ส่วนที่จำเลยอ้างว่า นางธนิภากับนายโรเบิร์ตได้ทำสัญญาแบ่งปันผลประโยชน์ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข ล.๔๐ เพื่อแสดงให้เห็นว่านางธนิภาได้รับส่วนแบ่งจากนายโรเบิร์ตร้อยละ ๑๐ ของผลกำไรที่ได้จากการขายห้องชุดเป็นการตอบแทนที่นางธนิภาช่วยถือกรรมสิทธิ์แทนนายโรเบิร์ต ก็ขัดแย้งกับหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ที่นางธนิภาส่งถึงธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน แจ้งว่า ได้ทำสัญญาซื้อขายห้องชุดให้แก่นายโรเบิร์ตไปแล้ว เพราะจะทำให้

นางธนิกาไม่ได้รับส่วนแบ่งร้อยละ ๑๐ จากนายโรเบิร์ต นอกจากนี้ก็ได้ความว่า จำเลยแต่เพียงชี้แจง
เรื่องดังกล่าวไว้ในหนังสือขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติม และขอความเป็นธรรม
ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากจำเลยมีบันทึก
ยื่นเอกสารเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ แล้วเป็นเวลาหลายเดือน อีกทั้งเมื่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับทรัพย์สินจำเลยแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่ามีการส่ง
หลักฐานดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทันทีในช่วงเวลานั้น สัญญาแบ่งปันผลประโยชน์เป็น
เอกสารที่ทำขึ้นกันเองระหว่างนายโรเบิร์ตกับนางธนิกา โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นมาสนับสนุนให้
เชื่อได้ดังที่อ้างจึงมีน้ำหนักน้อย เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นางธนิกาเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุด
ดังกล่าวทั้งสิ่งมัด เป็นผู้นำเงินเข้าบัญชีเพื่อผ่อนชำระเงินกู้ในแต่ละงวด และเป็นผู้รับโอนกรรมสิทธิ์
ห้องชุดดังกล่าว จึงเชื่อว่านางธนิกาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe
House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร ซึ่งได้จดทะเบียนจำนองไว้แก่
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และเมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่านางธนิกาเป็นผู้กู้เงินจาก
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน กับเปิดบัญชีประเภทเงินฝากกระแสรายวัน
Current Account เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-
๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ รวมทั้งเป็น
ผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๖๘ ซึ่งได้จดทะเบียนจำนองไว้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา
ลอนดอน ในขณะที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเข้ารับตำแหน่ง
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. แม้จำเลยอ้างว่าจำเลยเชื่อโดยสุจริตในวันที่จำเลยยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งว่า นางธนิกาได้ถอนจำนองและปิดบัญชี

ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว แต่หนังสือของนางธนิภาที่แจ้งธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เรื่องการขายห้องชุดให้แก่นายโรเบิร์ต ระบุวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ก่อนจำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพียง ๑ วัน ซึ่งนายพิริยเทพเบิกความยืนยันว่าเคยแจ้งนางธนิภาทางโทรศัพท์มาก่อนแล้วว่าธนาคารไม่รับรู้เรื่องการขายห้องชุดให้แก่นายโรเบิร์ต เนื่องจากขัดต่อกฎหมายของสหราชอาณาจักร ทั้งนายโรเบิร์ตเพิ่งนำหนังสือฉบับดังกล่าวมาแสดงกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน หลังจากวันที่ระบุในหนังสือกว่า ๒ ถึง ๓ เดือน นอกจากนี้เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ธนาคารก็ยังมีหนังสือแจ้งนางธนิภาอย่างเป็นทางการอีกครั้งยืนยันว่านางธนิภายังเป็นลูกหนี้ของธนาคารอยู่ และห้องชุดยังคงเป็นหลักประกันตามกฎหมายของสหราชอาณาจักร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ และ จ.๘๑ และเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ นางธนิภามีหนังสือขอยกเลิกการขายห้องชุดและยอมรับว่ายังเป็นลูกหนี้ตามสัญญาเงินกู้กับธนาคาร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ และ จ.๘๓ แต่จำเลยเพิ่งมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นเวลาหลังจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือแจ้งเบาะแสเรื่องนางธนิภาแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ นอกจากนี้ยังเป็นเวลาภายหลังจากที่ธนาคารมีหนังสือแจ้งเรื่องการขายที่ไม่มีผลทางกฎหมายเป็นเวลานานกว่า ๘ เดือน และเป็นเวลาหลังจากขายห้องชุดและปิดบัญชีตามคำฟ้องไปแล้วกว่า ๔ เดือน นางธนิภาย่อมทราบดีว่า ณ วันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรรมสิทธิ์ในห้องชุดยังเป็นชื่อของนางธนิภาอยู่ เมื่อห้องชุดดังกล่าวมียอดหนี้คงค้างกับธนาคาร ณ วันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นเงิน ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง คิดเป็นเงินไทย ๑๐๒,๓๘๒,๗๑๗.๕๐ บาท และมีเงินในบัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝาก (Deposit – Call)

เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ และเลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ คงเหลือคิดเป็นเงินไทย ๕๓๐,๓๖๕.๔๕ บาท และ ๙,๗๘๑,๙๘๘.๔๙ บาท ตามลำดับ นับว่ามีมูลค่าสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าทรัพย์สินและหนี้สินที่จำเลยแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง จำเลยดำรงตำแหน่งข้าราชการระดับผู้บริหารของสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นหน่วยงานเกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยตรง ทั้งนางธนิกาเป็นนักธุรกิจมีความน่าเชื่อถือทางการเงินที่สามารถกู้เงินซื้อสังหาริมทรัพย์มูลค่าสูงในต่างประเทศได้ เชื่อว่าย่อมศึกษาหาข้อมูลก่อนทำนิติกรรมซื้อขายห้องชุดเป็นอย่างดี รวมถึงย่อมต้องตรวจสอบการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวว่ามีผลในทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร กรณีจึงเชื่อว่าจำเลยย่อมต้องทราบว่านางธนิกายังคงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งยังมียอดหนี้ค้างชำระกับธนาคารและมีบัญชีเงินฝากและเงินกู้ตามคำฟ้องในขณะที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อข้ออ้างของจำเลยส่วนนี้ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง การกระทำของจำเลยจึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น อันเป็นความผิดตามฟ้อง

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตาม

คำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ บังคับแก่คดีนี้ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย นอกจากนี้ การกระทำของจำเลยยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๑๙ ด้วย

พิพากษาว่า นายประหยัด พวงจำปา จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๑๑๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๘ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย และห้ามมิให้จำเลยดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นควรลงโทษจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐

(อม.๕๐)

- ๓๕ -

บาท เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด
๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๒๙,๓๐ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา

นายชัยเจริญ ทุฎฐ์พร

นายประทีป อ่าววิจตวรกุล

นายสวัสดิ์ สุรวัดนานันท์

นายจักษ์ชัย เยพิทักษ์

นายแรงรณ บรรพณธ์พนพิสุทธิ์

นายวงศ์พร จิระภาค

นายพันธุ์เลิศ บุญเลี้ยง

นายอธิคม อินทุภูติ

